1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 57.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ1.85, buiten Assen franco per post ƒ 2,00.

WOENSDAG 18 JULIJ.

De prijs der Advertentien is van tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

16 JULIJ.

Uit de Krim nog altijd weinig nieuws.

„De werken tegen den Malakofftoren en tegen Sebastopol worden met ijver voortgezet," schrijft Pelissier, en men schrijft dat nu ongeveer 8 maanden. Hoe lang zal hij het nog schrijven, als de Voorzienigheid hem in 't leven spaart of als hij niet wordt teruggeroepen door het bevelwoord zijns Keizers? Ook Simpson, de Engelsche bevelhebber, telegrafeert, doch met even weinig succes. Hij zou op 9 j.l. de batterij Redan, de sterkte die hij eens een oogenblik bezat, doch waaruit men hem met zoo veel verlies verjoeg, ten tweede male bestormen, doch er geschiedde niets dan een levendig vuur, om het Russische geschut, 't welk de mijnwerken der geallieerden zeer hinderde, tot zwijgen te brengen. *Belooven* en *doen* is dus bij Simpson ook al niet hetzelfde.

Intusschen kwam er eene Jobsbode uit de verschansingen der Russen en verhaalde, dat admiraal Nachimoff, die onder of naast Osten-Sacken het bevel in de veste voert, in het centrum-bastion door een kogel zou gedood zijn. De Jobsbode stak in het pak eens deserteurs, en daarom is het nog altijd de vraag of hij waarheid sprak. Als een zeeman van een tartaar hoorde: „Sebastopol is gevallen!" en geheel Europa ontzette op de tijding — als een koopvaardij-kapitein vertelde: „Nijstadt is gebombardeerd" en de Zweedsche telegraaf die tijding door de wereld zond, dan zegt men: „die zeelui hebben zich vergist," maar een man, die zijn vaandel verlaat en booze geruchten uit de plaats, die hij schandelijk ontsnapte vertelt, mag men wantrouwend vragen: „*liegt gij ook?*"

Maar hij *kan* waarheid hebben gesproken, en dan zou het inderdaad voor de Russen een Jobsbode zijn geweest. Nachimoff is een dapper man, en hij had wel verdiend, dat eenmaal het pand, ook aan zijn moed en beleid toevertrouwd, door zijne belagers was verlaten. Hij had verdiend, den Czaar te kunnen opwachten in de doorluchte veste, wier roem zal worden gehoord zoo lang de wereld bestaat. Wij hopen, dat de deserteur een leugenaar was. Aan zijne eer deed het toch niets te kort, want die bezit hij niet in 't oog van een eerlijk en regtschapen man.

Eene andere telegrafische dépêche meldt de verwoesting van het Russische stadje Lovisa door de vloot der Engelschen, een stadje met 3000 zielen. Het is aan de vlammen opgeofferd en een nieuwe doorn aan de bloedige kroon, die het Westen zich in de Oostzee vlecht. Kroonstadt, het Sebastopol der Oostzee, wordt bekeken, en de kleine plaatsen aan de kusten worden vernield. „Dat is geen portuur!" zou een flinke Hollandsche jongen zeggen.

De Fransche vloot is dezer dagen van Kiel vertrokken om de Engelsche op te zoeken, en hierover maakt zich menigeen weer vrolijk. Het is weer 't zelfde „krijg Antje spel" van 't afgeloopen jaar. Maar geen spotternij! Als men ginds, in 't volle gevoel van overmagt, weerlooze steden steeds in vlammen schiet en tot puinhoopen maakt, heeft men waarlijk geen stof tot scherts, en behalve dat, er schijnt toch iets belangrijks te worden beraamd in de Oostzee.

Wat? Ja, waarde Lezers, dat is een geheim. Kroonstadt's verovering, dat zou al het werk kroonen, maar daar is men vrij gerust, althans men zegt het. De tijd zal leeren of die vesting inderdaad sterk genoeg is, om zich zonder eenige vrees te toonen, in de nabijheid van eene magt, zóó geducht als de Engelsch-Fransche is.

Te Constantinopel is alles bij het oude, 't welk beteekent: „de Sultan *heeft* niets te zeggen en de schriftgeleerden *durven* niets te zeggen." De eerste vindt zijn eenigste genoegen in kabinets-veranderingen en de laatsten spreken in 't geheim met de echte Musulmannen over al 't geen de Westersche vrienden doen en waartoe ze niet waren geroepen. De cholera heeft in de Turksche hoofdstad groote verwoesting aangerigt. Nopens de geest der bevolking, vooral op het platte land, komen zeer ongunstige berigten in, en het wordt hoe langer hoe zekerder, dat de orthodoxe Mahomedanen met bijzonder veel pleisier de hooge en magtige beschermers zullen zien vertrekken.

Het Engelsch Ministerie wordt thans hevig aangevallen door bijna alle politieke partijen: en vooral is Lord Russell het mikpunt aller pijlen. De *Times* is de Goliath, die hem uitdaagt en tergt, en hij doet het nu met ernst, dan met spotternij. Elk oogenblik wachte men den val van het Ministerie. Die zich op 7 dezer in zekere, d. i. invloedrijke city-kringen te Londen bevond, moest denken, dat het laatste uur van het huis Bedford geslagen had. De goede lieden zwoeren hoog en laag, niet alleen elke tory of radikale beweging tegen het kabinet zoo lang te ondersteunen tot de kleine Russell er uit was verstoten, maar ook bij de naaste verkiezingen liever voor 3 mastermans, d. i. ultra-conservatieven, dan weder voor Lord Russell te stemmen. De edele Lord deed best, zich zoo spoedig mogelijk onder de pairs te laten plaatsen, of, als hij zeer verzot is op eene plaats in het Lagerhuis, het vertrouwen van een of ander duister vlek af te bedelen, want de city van Londen, „de eerste city van het Britsche rijk", keert hem voor altijd den rug toe. Genoemde kiezers zullen bezwaarlijk op Guildhall herhalen, wat de eerste opwelling van toorn hun bij het lezen der debatten van den vorigen vrijdag ingaf; ook bezitten zij zelven even weinig onbuigzaamheid van gevoelen als de edele schuldige, en de geheele wraakoefening, waarvoor deze bij eene ontbinding van het parlement ten doel zou staan, zou hoogstens eene eenigzins geringere meerderheid zijn. En wat nog al zonderling mag heeten is, dat niemand op de gedachte komt om te vragen: „Waarom duldde en duldt Lord Palmerston de proseliet van Oostenrijk in zijn kabinet? Waarom verzweeg hij de waarheid tot dat Graaf Buol's schrijven den sluijer wegscheurde?" Daar zit de knoop. Zelfs het scherp artikel van den *Times* van de 9den hakt dien niet door. De onbevangen waarnemer komt tot een ander, op het oogenblik niet zeer troostrijk besluit. Niet alleen de tegenwoordige coalitie voert den oorlog gedwongen met twee linkerhanden, maar hare wettige erven, de Tories, gaan aan hetzelfde euvel mank.

De *Times* zegt: „Onder de vele gedaanteverwisselingen, die Lord Russell sedert den val van het ministerie Aberdeen ondergaan heeft, is de laatste het verrassendst. Als Britsch gevolmagtigde ging hij naar Weenen, als Oostenrijksch gevolmagtigde keerde hij aan het hof van St. James terug. Het is wel niet zeer duidelijk wat onder zijne „volmagten" verstaan moet worden, maar, in welke qualiteit hij ook ging, in dezelfde qualiteit kwam hij ook terug, hij had alleen van meester verwisseld. In beide zendingen was hij even ongelukkig, want hij heeft evenmin Oostenrijk overreed om de Engelsche voorstellen, als Engeland om die van Oostenrijk aan te nemen, maar vergelijkt men de resultaten van beide op elkander volgende zendingen, dan blijkt het, dat hij zijn Oostenrijkschen principaal oneindig betere diensten heeft bewezen dan den Engelschen, want Oostenrijk kan met goeden grond zeggen: Uw eigen gevolmagtigde, een staatssecretaris, de man, in wiens gezond oordeel en eergevoel de Vorstin en het volk van Engeland steeds het grootste vertrouwen stelden, heeft beslist. Hij verklaart ons voorstel voor goed en billijk en voor eene toereikende verklaring van het bij het derde der vier punten vastgestelde beginsel. Wie zal over ons oordeelen, zoo niet de man dien gij zelf daartoe verkozen hebt? Dit is de uitslag van Lord John Russell's zending naar Engeland, daarin bestaat de gewigtige dienst, dien hij Oostenrijk bewezen heeft.

„Geen wonder, dat Lord John Russell, toen hij bij de Londensche conferentie even weinig vooruit kwam, als bij die te Weenen, geen lust bekroop met zijne tweede zending te pralen. Hij moet te moede geweest zijn als den jongen held, (Mozes in de Vicar of Wakefield), toen hij een oud paard ter markt gebragt en daarvoor een gras-groene vensterglazen-bril naar huis genomen had. Wij kunnen ons de verbazing zoo voorstellen, waarmeê de familie Primrose in Downingstreet haar bode aanzag. Maar wat te doen? Het beste scheen alle Ministers toe, stilletjes den mond te houden. Misschien viel in dien tijd Sebastopol, en dan zou er wel eene algemeene amnestie voor de geschotene bokken verleend worden. Aldus werd omtrent het Oostenrijksch voorstel een plegtig stilzwijgen in acht genomen, en toen de beurt aan Lord John Russell kwam, om zijne reisnovelle voor te dragen, droeg hij wel degelijk zorg, geen woord van zijne tweede onderhandeling te reppen. In plaats daarvan kwam hij met eene philippica tegen het moderne Macedonië voor den dag, zoodat een ieder moest gelooven, dat Lord Russell geene andere kans zag, dan oorlog en nogmaals oorlog. Had hij zijne dwaling ingezien, had hij bekend, dat hij onder den invloed der Oostenrijksche chloroforme geweest was, en ware hij weder tot inkeering gekomen, dan kon men een tijdelijk stilzwijgen omtrent de zaak verontschuldigen. Maar gedurende al dien tijd, gedurende al de debatten in het parlement, gedurende de wisselingen van overwinning en nederlaag in de Krim, hadden wij een staatssecretaris, die opregt meende, dat er geen reden tot oorlog bestond en voor zijn vaderland de rol van den onverbiddelijken en onverzoenlijken kampvechter speelde. Welnu, in deze dagen tracht men H. M.'s minister de onfeilbaarheid der Kroon over te dragen. Het volk, en met name de anonyme pers, moeten dus maar oppassen en het vertrouwen in onze politieke mannen niet vernietigen! Het heet, dat die zoo iets doet, geen ander doel kan hebben, dan zelf aan het roer te komen en zich zelf boven de puinhoopen van alle politieke magten te verheffen. . . . Maar wij stellen eenvoudig deze vraag, hoe zullen wij die mannen begrijpen? Waarvoor zullen wij hen houden? In hoeverre zijn zij tot waarheid of achterhoudendheid verpligt? Toen de Peelisten zich van Palmerston's kabinet afscheidden, zeiden zij ons, dat de oorlog hun onnoodig en slecht toescheen, en niemand twijfelt er aan, dat zij waarlijk zoo denken, want hunne politiek had dit inderdaad reeds lang verraden, maar het is verwonderlijk te hooren, dat een hunner opvolgers juist denkt als zij.

„Terwijl wij te vuur en te zwaard de aarde verwoesten, geheele steden aan de zee van Azoff en aan de Oostzee verbranden, het voedsel van millioenen vernielen en een strijd voeren, die waarschijnlijk, zoo lang hij voortduurt, jaarlijks een half millioen menschenlevens zal kosten — hooren wij, dat eindelijk in het kabinet deze vreesselijke oorlog evenzeer een te behandelen questie is als b. v. een huwelijk met de zuster der overledene vrouw! — Lord John is niet de eenige Macbeth in het kabinet, anders zou hij er zich niet lang in staande houden. Er moeten nog anderen in zijn, wien hun werk niet bevalt. Na Lord Palmerston's boetpreek over het gebruik dat wij van onze pennen maken, zullen wij niet tegen het vertrouwen in die mannen schermen, maar nemen wij slechts de vrijheid te vragen — waarop moeten wij bouwen? Wat moeten wij gelooven? Wel nu, wij gelooven, dat Lord John Russell, als hij ons in het gezigt zegt, dat wij billijke vredes-voorwaarden verwierpen, ons voor de gruwelen des oorlogs verantwoordelijk houdt. Maar als dit zijn geloof is, hebben wij dan een man die zoo iets gelooft in den raad der Koningin en tot voortzetting van den oorlog noodig? Neen, juist het vertrouwen, dat wij het woord van een Britsch staatsman schenken, is het, wat ons de overtuiging geeft, dat Lord John Russell zich moet terugtrekken en de voortzetting van den oorlog aan hen moet overlaten, die het voor een regtvaardigen oorlog houden."

Wist men nu niet hoe gemakkelijk de *Times* van toon verandert, dan zouden hare aanvallen tegen Lord John Russell niet alleen stuitend maar zelfs onrustbarend worden. Als een bewijs hoever zij kan gaan leveren wij nog het volgende:

„Kortom, zegt zij, wien behoort Lord Russell eindelijk? Wie is de eigenaar van dat zoo geschikt en dienstbaar stuk? Bij een honden-proces is men gewoon het dier voor het geregt te brengen, en hen, die regt op het dier meenen te hebben, hun overredingstalent te doen aanwenden om te zien wien het beest behoort. De man fluit, de vrouw voegt het een zoet woordje toe, terwijl een derde het misschien van den grond opheft, en het als een bewijs van eigendomsregt aanvoert, dat het dier zich dit laat welgevallen. Graaf Buol fluit zijn nieuwen gevolmagtigde over het vaste land toe; de oude dames der vrede-partij bieden hem alle mogelijke liefkozingen aan om zijne liefde tot vrede te doen werken, en Lord Palmerston neemt hem ligchamelijk in bezit."

Menigeen lacht over de taal van de *Times*, maar de verstandige ergert er zich over. Zoo gaat het grootste dagblad van Engeland het volk voor in bittere spotterij over de handelingen van de aanzienlijkste staatslieden, en als datzelfde volk later op straat in zijne taal dat voorbeeld volgt en, zoo als ligt te voorspellen was, nog verder gaat, dan zegt de *Times*, de edelmoedige (?) leermeester: „eenige gevoelige stokslagen zouden een goed geneesmiddel zijn voor de woelwaters."

De *Times* zij voorzigtig. Het volk mogt dat geneesmiddel zijn voorganger eens toedienen!

Eene telegrafische dépêche meldt, dat Lord Russell zijn ontslag vroeg, en dat Palmerston al het mogelijke zal doen om een gemengd Ministerie, half vredelievend, half oorlogzuchtig? te formeeren. 't Zal hem moeijelijk vallen, doch de vrienden des vredes scheppen nieuwen moed, vooral na de verklaring van Lord Russell, dezer dagen nog afgelegd, dat hij in Mei te Weenen voor den vrede en nu voor den oorlog was. Zij zien in een gewijzigd kabinet meerdere kans om tot eene minnelijke schikking te geraken, maar dan moet Palmerston afstand doen van zijn presidentsstoel. Hij toch is te oorlogzuchtig geweest om nu zoo in eens de vredes-vlag uit te steken. Er zijn echter die voorspellen, dat ook Russel weder zitting zal nemen in elk kabinet, hoe ook zamengesteld.

Onder het nieuws, hoewel niet van het aangenaamste, dat dezer dagen in het Engelsch parlement ter tafel kwam, was ook dat er weer oorlogsgeld noodig zal zijn. Welligt dat ook dit bijdraagt om de harten van hen, die nog altijd roepen: „*Rusland's vernedering!*" te veranderen.

De Fransche Wetgevende vergadering is uiteen gegaan, na eerst gedaan te hebben wat Keizer Napoleon gaarne had. Zij gaf geld en belastingen en landskinderen voor den oorlog, en zij gaf het zonder tegenspraak, ja zelfs met gejuich.

Een was er, die nog een ernstig woord sprak, en 't is hem zeer euvel geduid. 't Was de Montalambert. Zijne redevoering verscheen dan ook niet in de *Moniteur*, zoo als zij werd uitgesproken. Het leedwezen, dat hij betuigde over de verwerping van het Oostenrijksch vredes-voorstel, mogt de Natie niet lezen.

17 JULIJ.

Nog altijd geen nieuws uit de Krim.

Het hoofdonderwerp der gesprekken is het aftreden van Lord Russell, en men verdiept zich in allerlei gissingen, welken invloed dat zal kunnen hebben op de rigting der Engelsche politiek. Het Ministerie is er voor het oogenblik door versterkt, want Palmerston zal de oppositie toeroepen: „zie, wij hebben hem, die in ons midden nog wel eens van vrede sprak, verwijderd. Nu zijn wij geheel en al oorlogzuchtig!" Hij zal alzoo de mannen des gewelds, zij die niets ontzien om Rusland te vernederen, winnen, maar de Cobden's zullen zich ook met te meer kracht tegen hem verzetten. Het kabinet mag dus voor 't oogenblik lucht hebben gekregen, later zal de storm met vernieuwde kracht losbreken, en terwijl het de Tory's en de Peelisten bepaald tot vijanden heeft en behoudt, zal ook de Whigpartij, die Russell's verwijdering gewis met leede oogen beschouwt, medewerken tot den val van Lord Palmerston.

Oostenrijk heeft nu zijne partij gekozen en *wil* geen oorlog ter zake van het Zwarte zee-punt, terwijl het bovendien verklaarde de Vorstendommen te zullen blijven bezetten *tot dat de vrede is gesloten* — dat is tot? Ja, sommigen zeggen, dat *deze eeuw* het einde van het laatste bedrijf van het Oostersch drama niet zal zien. Dat is geene vrolijke tijding voor de Vorstendommen! roept deze en gene, maar men vergete niet, dat deze Landen steeds de twistappels waren tusschen Turkije, Rusland en Oostenrijk. Het was een neutraal gebied, waarop de verschillende partijen op haar gemak of met groot gedruisch kwamen kibbelen.

Te St. Petersburg vleit men zich niet alleen met de hoop, dat Sebastopol niet zal worden genomen, maar ook dat de vijand weldra geheel uit de Krim zal worden *verjaagd.* Of die hoop eens wordt verwezenlijkt moet de tijd leeren, maar zeker is het althans, dat er groote afdeelingen troepen naar de Krim op marsch zijn en de Russen dus wel eens offensief zouden kunnen ageeren.

Te Barcelona is de rust hersteld, de afrekening volgt en de wezenlijke schuldigen zullen wel het minst verkrijgen wat zij hebben verdiend. Het volk, 't welk zoo ligt in beweging is te brengen en dikwijls niet weet waartoe het wordt gebruikt, boet dikwijls voor eerzuchtige en slechte bedoelingen van sommige woelgeesten, die naar 't gezag haken, niet om de menigte wèl te doen maar zich zelven.

Te Barcelona echter maakte het volk openbaar wat het wilde. Gezien of gehoord hebbende van de socialistische leerstellingen, die vooral in 1848 in Frankrijk gangbaar waren, meende het, dat de verwezenlijking van eenige dier leerstellingen zijn geluk en voorspoed zou kunnen vergrooten, en dat was: *organisatie van den arbeid.* Het wilde den tijd van en het loon voor den arbeid bij de wet hebben geregeld. Het wist, althans kon wel weten, dat zulk eene regeling overal mislukte, maar de zaak was nog eens te beproeven, en wat b. v. te Parijs niet mogelijk was kon te Barcelona wel een gewenscht resultaat opleveren. Er vertrok alzoo eene deputatie naar Madrid en vroeg uit naam van het volk eene *organisatie van den arbeid.* Daar wist

men wel, dat zulk een administratief werk tot aller verderf zou leiden, doch begreep te regt, dat de waardigheid van het gezag en de gekrenkte regten der wet niet toelieten met eene deputatie als de Barceloneesche te onderhandelen, en men zeide haar dus in duidelijke taal: „Keer naar uwe haardsteden en tot de orde terug. Onderwerp u aan de bestaande wetten voor nieuwe te vragen. Dan zal men u hooren."

Te Madrid was het soms ook al weer onrustig. Een aanzienlijk getal arbeiders, werkende aan het kanaal Isabella II, vroeg hooger loon van de aannemers, en schoolde, toen het dat niet verkreeg, te zamen op de hoeken der straten. Ook maakte een adres der Provinciale Junta van Valencia aan de Cortes diepen indruk op de menigte. In dat adres verweet die Junta aan de Wetgevende Magt, dat deze zoo weinig ijver toonde en dus zoo weinig verrigtte, en verzocht haar dringend om beter voor 's Lands welbegrepen belangen te zorgen. „Geen de Junta zeide was waarheid, maar de Junta deed te kort aan de waardigheid der Kamer. Deze ging dus, ten aanzien van dat adres, over tot de orde van den dag. Het volk echter, dat dikwijls verkeerd doch soms ook zeer juist hoort en gevoelt, stelde de Junta in 't gelijk en de zedelijke kracht van de hoogste magt in Spanje leed dus veel door het bestraffend adres van een provinciaal collegie.

De Hertog der Overwinning hunkert naar rust, trouwens er is wellig in Spanje geen staatsman, die lust kan behouden in 't bestuur van 's Lands zaken. Het eerste dat elke huishouding noodig heeft, al is zij ook de kleinste en nederigste van allen, is *geld*, en al de volksvertegenwoordigers in de groote huishouding van Staat zijn niet in staat en voor een groot gedeelte ook onwillig, om behoorlijk voor de algemeene schatkist te zorgen. Na 't verlies van veel kostbaren tijd zijn zij eindelijk zoo ver gekomen, om een ontwerp goed te keuren, dat eerst zal beproeven om van de leden der huishouding geld te *leenen*, en als dat binnen 30 dagen niet gelukt, hen *dwingen* zal om geld te geven. De Spaansche Natie, zoo dikwijls en tot vervelens toe de „grootmoedige" de „edele" genoemd, zal nu gelegenheid hebben om te toonen dat het haar eigen belang kent en wil behartigen, en dat tevens de gemeene belangen van het lieve vaderland haar dierbaar zijn. Haar is dertig dagen tijd gelaten en wij zullen zien hoeveel grootheid zij aan den dag legt in het brengen van een gedeelte van haar goud en zilver op het altaar des lands.

De kerkelijke wetten geven nog altijd veel aanleiding tot spanning en vermeerderen de algemeene onrust. De geestelijkheid heeft thans te gehoorzamen aan de burgerlijke overheid, en dat was in Spanje niet dikwijls het geval. Zoo ontving dezer dagen een der Aartsbisschoppen het bevel om binnen 24 uren voor het hoofd der policie te verschijnen en diens bevelen te vernemen. Hij gehoorzaamde, geëscorteerd door een officier en eenige soldaten!

De hoedenmaker, die onlangs een aanval deed op het leven van Antonelli, de raadsman van Pius IX, is ter dood veroordeeld. Of het vonnis ten uitvoer zal worden gebragt is nog onzeker. Men verzekert, dat de Paus en ook de kardinaal wel gezind zijn, om den man het leven te laten, maar de steeds toenemende rooverijen en andere misdrijven vooral in 't Land gepleegd, maken strenge maatregelen noodig. Zoo zullen binnen kort 12 boosdoeners van 't ergste soort door het zwaard der justitie ter dood gebragt worden. De Koning van Portugal en het jonge Belgische vorstelijk echtpaar hebben ettelijke dagen in de zoogenaamde eeuwige stad vertoefd. Laatstgenoemde heeft, zoo luiden de berigten, vele blijken gegeven van kinderlijken eerbied jegens het hoofd der R. Catholijke kerk en hooge ingenomenheid met de godsdienst. Of de Koning van Portugal die lofspraak verdient, weten wij niet. Hij leeft in geschil met den Geestelijken Opperherder, en het schijnt dat de aanzienlijkste staatslieden, die thans in Portugal aan 't roer van Staat staan, niet tot de gehoorzaamste zonen der kerk behooren, althans eenige van hen lachten, toen er onlangs in de Wetgevende Magt werd geklaagd, daarover, dat de schatkist geene bijdrage wilde afzonderen voor de zending eens Prelaats naar Rome, ten einde tegenwoordig te zijn bij de afkondiging van het leerstuk der onbevlekte ontvangenis.

18 Julij.

Generaal Pélissier berigt uit de Krim van 14 Julij, 's avonds te elf uur, dat er in den stand van zaken geene verandering is gekomen. Generaal Simpson telegrafeert echter, dat de Russen den 14den (dus waarschijnlijk na 11 uur 's avonds) een uitval tegen de scherpschuttersgroeven, die in het front van den Malakoff zijn aangelegd, hebben gedaan, en als altijd) zijn teruggeslagen.

Volgens eene bijzondere mededeeling uit Weenen, is het zeker, dat niet alleen de Turken een aanzienlijk leger aan den Beneden-Donau bijeenbrengen, maar dat ook een Engelsch-Fransch corps aldaar post zal vatten. De Oostenrijksche regering, welke gelooft dat door de bezetting der Vorstendommen de veiligheid der Turksche grenzen op eene toereikende wijs tegen een Russischen inval beschermd is, zou over deze concentratie van troepen ophelderingen te Londen, Parijs en Konstantinopel vragen.

De *Sun* deelt mede, dat de reis des konings van Belgie naar Engeland alleen ten doel heeft om de neutraliteit van Belgie te verzekeren. Hij moet daarin reeds geslaagd zijn, niettegenstaande lord Palmerston er sterk op aandrong, dat Belgie zich als oorlogvoerende mogendheid bij de geallieerden zou aansluiten.

De *Globe* deelt mede, dat het ontslag van lord John Russell door de koningin is aangenomen. Het blad voegt er bij, dat de toekomstige minister van kolonien, voor wiens benoeming den 14den een kabinetsraad heeft plaats gehad, wel uit den boezem van het tegenwoordige ministerie kon gekozen worden.

De *United Service Gazette* meldt, dat de hertog van Cambridge tot opperbevelhebber van het vreemden-legioen zal worden benoemd.

Hetzelfde blad berigt, dat sir Charles Napier, uitgenoodigd ten hove te verschijnen, om er het grootkruis der Bathorde te ontvangen, geweigerd heeft aan die uitnoodiging te voldoen, op grond dat hij gelaakt en in zijne eer gekrenkt is geworden, zonder dat men hem in de gelegenheid stelde zijn goeden naam van den er op geworpen blaam te zuiveren.

Men gelooft te Parijs niet, dat de gebeurtenissen in Engeland aan het vertrek van koningin Victoria naar Parijs, dat op 17 Augustus vastgesteld is, eenige hinderpalen zullen in den weg leggen. Het feest te Versailles, dat bij die gelegenheid zal plaats hebben, zal alles overtreffen wat men ooit van dien aard gezien heeft. Het geheele park zal geïllumineerd worden als ten tijde van Lodewijk XIV.

Telegrafisch berigt.

Parijs, 17 Julij. De *Moniteur* behelst eene dépêche van Pélissier uit de Krim, meldende, dat de nacht van den 15den op den 16den voor de geallieerden gelukkig is geweest. Vier Russische bataljons hebben vergeefsche pogingen in het werk gesteld om de verschansingen door de Franschen naar het glacis van den Malakoff-toren aangelegd te vernietigen. In de nabijheid gekomen van de batterijen nos. 15 en 16, werden zij door een hevig geweervuur ontvangen en moesten tot achter hunne verdedigingslinie terug wijken, na een groot verlies aan dooden en gekwetsten te hebben achtergelaten. Het verlies der Franschen bedroeg slechts 20 aan gedooden en gewonden. — De bevolking van Kamiesch is van vreemde bestanddeelen ontdaan; de municipaliteit is in die plaats geheel georganiseerd.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

De *Courrier de la Meuse* berigt, dat de paus den heer *Vrancken*, bisschop van Colophon, en apostolischen vicaris van Batavia, tot den adelstand met den titel van graaf, heeft verheven.

— Aan het *Journal Officiel de l'Académie de Médecine de Turin*, ontleenen wij de volgende niet onbelangrijke statistiek. De bevolking der aarde kan gerekend worden duizend millioenen personen te bedragen, die 306 talen spreken en 1000 verschillende godsdiensten belijden. Het getal der mannen is nagenoeg gelijk aan dat der vrouwen, alhoewel er in zekere landen daarop eenig verschil bestaat. De gemiddelde duur van het leven is 33 jaren. Er zijn echter volken, wier gemiddelde leeftijd langer duurt; in Piemont vooral bevestigt zich dit sedert eene halve eeuw. Een vierde der menschen sterven voor dat zij hun 7de jaar bereikt hebben; een ander vierde vóór 17 jaren; zoodat op 18jarigen leeftijd men het zer voor houden kan een voorregt te genieten, hetwelk aan de helft der menschelijke wezens ontzegd is geworden. Er is zelden meer dan één honderdjarige op de 1000, denzelfden dag geboren. Zes op de 100 die den ouderdom van 65 jaren bereiken, en één op 500 van den ouderdom van 80 jaren. Men heeft berekend, dat er meer dan 33 millioen menschen per jaar sterven. Het gemiddeld cijfer door de statistiek bewijst, de dagelijksche sterfte van 91854, per uur 3,730, per minuut 60 en per seconde 1.

— De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft aan de H.H. Commissarissen des Konings hunne voorlichting gevraagd nopens het voornemen der Regering, om voor het geheele Rijk algemeene bepalingen vast te stellen op de zamenstelling en den ijk der botervaten.

— Volgens eene opgave in de *Groninger Courant* zou de bevolking van ons vaderland van 1796 tot 1853, dus in 57 jaar tijds, met 57 pct. vermeerderd zijn.

— Droevig zijn ook de gevolgen welke het onweder van maandag in Friesland heeft na zich gesleept. Nabij Bergummerdam zijn vier personen door den bliksem getroffen en drie dadelijk gedood, terwijl de vierde geheel is verlamd. De overledenen waren twee kinderen van een landbouwer te Garijp, het eene van 7 en het andere van 9 jaren, en de knecht, die met elkander op weg zijnde door het onweder werden overvallen. Men deelt ons verder mede, dat de landbouwer, wiens naam ons niet bekend werd, door ongeluk op ongeluk wordt getroffen. Nog geen jaar geleden verloor hij één van zijne lievelingen, die verdronk, voor 5 weken een tweede, en thans moest hij wederom de treurmare vernemen, dat twee zijner kinderen plotseling door den bliksem waren gedood.

Amsterdam, 15 Julij. Gisteren zijn van Hellevoetsluis onder militair geleide, gebodd naar het huis van arrest te Leiden overgebragt drie aldaar in garnizoen liggende mariniers, die door het Milit. Geregtsh. te 's Gravenhage vervallen zijn verklaard van den militairen stand, en veroordeeld tot 3 en 2 jaren kruiwagenstraf, als het voornemen hebbende opgevat, om in Engelsche dienst over te gaan; zij moeten door een zoogenaamden ronselaar zijn omgekocht voor eene geringe som, en hun voornemen uit de gevoerde briefwisseling kenbaar geworden zijn, hetgeen door henzelven is bevestigd.

Groningen, 16 Julij. Men schrijft uit Grootegast: De ziekte in de aardappelen begint zich wederom te openbaren, en wel in de zoogenaamde kruipers; hoewel men aan het loof niets kan opmerken, is de knol reeds aangedaan, echter tot heden nog in geringe mate. *Pr. Gr. Ct.*

— Ll. Vrijdag had te Onderdendam het jaarlijksche zangfeest plaats der aldaar gevestigde zangvereeniging. Het schoonste weder begunstigde dit feest, waaraan door omstreeks 400 zangers en zangeressen werd deelgenomen. Ook de belangstelling van 't publiek in deze zaak was weder opmerkelijk groot, 't welk bleek uit de overtalrijke schare, van heinde en verre zamengekomen. Er was schier geen ruimte voor het zoo groot getal rijtuigen en paarden. Er werden 475 rijtuigen geteld, terwijl nog velen met schuiten waren gekomen of te voet.

Zundert 11 Julij. Heden nacht omtrent 12 ure hebben zich in de woning van de weduwe *Arnouts*, op Achtmaal, onder deze gemeente, door middel van in- en uitwendige braak, gedrongen drie manspersonen, wier aangezigten zwart gemaakt waren; na den aanwezigen zoon eenige stokslagen en stooten met den kolf van een door hen aldaar ontvreemd geweer te hebben gegeven, waardoor hij eenige kneuzingen heeft bekomen, hebben zij hem, onder het doen van bedreigingen met een pistool op zijne borst, aangezet het aanwezige geld te wijzen, in welken tusschentijd het licht, dat de dieven bij zich hadden, uitging, waarop de zoon heimelijk vlugtte en naar de buren was geloopen, met welke hij weldra terug kwam; doch de dieven waren in den tusschentijd verdwenen, mede genomen hebbende een geweer en een rood aarden potje, inhoudende circa 5 Ned. ponden reuzelvet.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

De wervingen voor het Britsche vreemden-legioen gaan over het algemeen in de verschillende landen, waar dezelve plaats hebben, zeer slecht. Volgens een brief uit Bern aan de *Köln. Zeit.* heeft de britsche gezant bij de zwitsersche regering zich bij den nationalen raad hevig beklaagd over de gestrengheid die de zwitsersche politie aan den dag legt tegen de wervingen voor het engelsch vreemden-legioen, terwijl men die voor Napels ongestoord laat.

— Een schip met landverhuizers, *the John* genoemd, zeilde van Portsmouth den 3 Mei ll., met 282 personen aan boord. Het was bestemd naar Quebec, doch verging nog denzelfden dag in het kanaal. Het regterlijk onderzoek bragt aan het licht; dat bijna de geheele ekwipaadje beschonken was geweest en een vonnis van manslag werd tegen den kapitein uitgesproken. De *Scheeps-Courant* zegt dat de schipbreuk van *the John*, die Donderdag nacht voorviel, eene omstandigheid is, zoo onverklaarbaar als bedroevend, en dat zij aan 200 personen het leven heeft gekost. Het verslag daaromtrent, zegt zij, is zeer kort, maar toont genoegzaam aan, dat, indien de kapitein niet dronken was, hij nagenoeg de eenige uitzondering is geweest op de geheele ekwipaadje. Het is tijd, dat er strenge maatregelen worden genomen om een einde te maken aan den toestand van dronkenschap, waarin eenige ekwipaadje zich bevindt, wanneer zij in zee steekt. Wij aarzelen niet, het verlies van den *John* aan deze betreurenswaardige ondeugd toe te schrijven, en de uitspraak van de jury omtrent het gedrag der ekwipaadje is beslissend. Zij oordeelde, dat er niet éene verzachtende omstandigheid was in het gedrag van den kapitein of der manschap.

— De grillige *Lola Montez* heeft thans weder eenen Californischen goudgraver hand en hart geschonken. Hij is de zevende of achtste gelukkige. Het lieve paartje gaat naar de tentoonstelling te Parijs.

ITALIE.

Het Sardinisch Gouvernement brengt de wet ter afschaffing van de kloosters geregeld in uitvoering. De geestelijken, wier kloosters worden vernietigd, geven goedschiks hunne inventarissen over. De geestelijken van St. Therèse, met wie men begonnen is, hebben geenen tegenstand geboden. De boosheid van Rome schijnt eenigzins geweken, sedert de Fransche diplomatie aan den kardinaal *Antonelli* heeft verklaard, dat Piemont een bondgenoot van Frankrijk is, en dat al wat men tegen dien staat deed, zou beschouwd worden als tegen Frankrijk gedaan.

NOORD-AMERIKA.

Te New-York heeft het in werking komen der Maine-wet bijna een ernstig conflict veroorzaakt tusschen den mayor der stad en den gouverneur van den staat New-York daar laatstgenoemde de wet met geweld wilde invoeren en de eerste volhield, dat de wet met gematigdheid moest worden ten uitvoer gelegd. De handelaren in sterke dranken zijn overeengekomen zich met alle geweltige middelen tegen de wet te verzetten, terwijl de verbruikers op eene meeting hebben besloten, de werking der wet te bestrijden en haar krachteloos te maken. Van den anderen kant is onder de voorstanders der Maine-wet eene vereeniging tot stand gekomen, onder den naam van *Carson's League*, waarvan elk lid zich verbonden heeft elke inbreuk aan te geven. Van daar dat in de staten, waar de wet reeds in werking is, talrijke processen voorkomen, waarbij meestal de regtbanken ten gunste der verkoopers van sterke dranken beslissen.

RUSLAND-TURKIJE.

Reeds voor eenigen tijd was in brieven uit Konstantinopel sprake van het overlijden van *Schamyl*. Thans behelst de *Moniteur* een schrijven uit Trebizonde, waarin dit gerucht schijnt bevestigd te worden.

— Men schrijft uit Balaklava, 26 Junij: „Eergisteren heeft hier een orkaan gewoed die geheel het kamp onderst boven heeft geworpen, van Inkermann tot Balaklava. De stormwind schijnt dit kleine plekje grond te hebben gekozen om het al zijne woede te doen gevoelen. Nimmer heb ik een dergelijk schouwspel gezien, de regen en wind hebben er op één dag meer verwoestingen aangerigt, dan het kanon- of geweervuur des vijands in staat was te verrigten. Eene geheele wijk gebouwen van het algemeene hospitaal is omver geslagen. De zalen, die tot waschhuizen dienden en uit lijnwaad en ligte plankjes waren zamengesteld, zijn in stukken weggevoerd. Het Sardinisch expeditie-korps heeft vooral veel geleden. Al zijne magazijnen, opgeslagen aan den voet des heuvels, waar het kampeert, zijn letterlijk weggespoeld. Generaal *de la Marmora* is wanhopig en heeft eetwaren aan de Fransche administratie gevraagd, die hem heeft geantwoord er maar voor zes dagen in te kunnen voorzien. De spoorweg van Balaklava naar het kamp heeft insgelijks veel geleden. Maar de ergste uitwerkselen van den storm zijn merkbaar in de holle wegen, die zich uitstrekken van het kamp naar Balaklava. De bij stroomen nedervallende regen heeft alle heuvelen verweekt, waar begraafplaatsen waren aangelegd. Al de grachten waren geledigd, en de lijken dreven in de holle wegen, in zoo vele rivieren veranderd, als de goederen van een verbrijzeld schip. Des anderendaags heeft men een twintigtal soldaten, muilezels en paarden gevonden, medegevoerd en in den stroom verdronken, en thans naast de half verrotte lijken en afgeknaagde geraamten in de grachten en holen liggende. Het was vreesselijk en de soldaten, belast met de opgegraven lijken aan de aarde te hergeven, waren zigtbaar aangedaan. Wees verzekerd, dat er in het kamp sinds den 18 niet meer gelagchen wordt."

Een in den *Times* opgenomen brief uit het kamp voor Sebastopol, van 29 Junij, behelst het volgende: „Gedurende den wapenstilstand, den 19 dezer tot het begraven der dooden gesloten, is alles met meer waardigheid dan bij vorige soortgelijke gelegenheden geschied. Ik heb het volgend gesprek aangehoord. Een russisch officier vroeg aan een der onzen: „Hoe maakt gij het met de voeding?" — „Dank der vloot, hebben wij alles wat wij behoeven." — „Goed, maar er is iets dat de vloot u niet geven kan, namelijk den slaap." — „Wel, wij slapen even goed als gij" — „Gelooft gij nog altijd dat gij Sebastopol zult innemen?" — „Wij moeten het innemen, Engeland en Frankrijk willen het." — „Zeer wel, maar Rusland heeft zich wel voorgenomen het niet te laten innemen, en wij zullen zien wie het langst zal willen en de meeste menschen zal kunnen verliezen." — Dit onderhoud ging van wederzijdsche wisseling van sigaren en andere beleefdheden vergezeld."

— Te Parijs wilde men weten, dat de te Marseille ingescheepte troepen niet naar de Krim, maar naar Bessarabië bestemd zijn, tot welke expeditie de westersche mogendheden stellig zouden besloten hebben

ASSEN, 17 Julij.

Bij eene veiling van effecten, den 12 julij j. l. te Amsterdam gehouden, golden aandeelen Drentsche Kanaal-Maatschappij $31\frac{1}{2}$, 31, $30\frac{1}{2}$, 30 pct.

— Tot regter in de Arr.-Regtbank te Heerenveen is door Z. M. benoemd de heer Mr. *H. R. Warmolts.*

— Tot tweeden brievenbesteller aan het postkantoor alhier is benoemd *J. Mennega* van Assen, om met 1 Augustus in functie te treden.

— Ll. Zondag avond hebben alhier aan den Rolderweg eenige ongeregeldheden plaats gehad; eenige militairen hebben in eene tapperij met burgers oneenigheid gekregen, welke zoo hoog liep, dat een militair zijn bajonet trok en een burger drie wonden toebragt, welke echter niet gevaarlijk zijn. De militair is in arrest genomen.

— Eergisteren heeft hier een vrij erg onweder gewoed, vergezeld van hevigen regen, die alles behalve welkom was aan wie bezig was, om hooi in te zamelen. Het onweder schijnt in deze omstreken geene schade veroorzaakt te hebben; alleen is niet ver van hier de bliksem in den grond geslagen, in de onmiddelijke nabijheid van een arbeider van den heer H. W., die in het veld bezig was, om heideschalen op een wagen te laden. Het paard, hetwelk voor den wagen was gespannen, raakte tegen den grond; doch stond spoedig weer op, en bleek geen letsel te hebben; de man voelde nog geruimen tijd na den slag eene verdooving in de eene dij en heup, doch kwam overigens met den schrik vrij.

— Wij achten het niet van belang ontbloot, de rede mede te deelen, welke de heer Commissaris des Konings in de Provincie Overijssel heeft gehouden in de vergadering van de staten van dat gewest van 10 Julij j. l. ten aanzien van de adressen over den tol op het Zwolsche Diep; zij luidt als volgt:

„Toen ik de betrekking, welke ik de eer heb in dit gewest te bekleeden, aanvaardde, vond ik onder de onderwerpen, die mijnerzijds een naauwgezet onderzoek vereischten, de zaak van het Zwolsche diep.

Ik vond die zaak echter niet als een zuiver vraagstuk, maar als eene zaak, die genoegzaam volbragt was en die slechts ter mijner beoordeeling kwam, voor zooverre het de klagten betrof over de gevolgen van het bestaande werk.

Die klagten waren veelzijdig. Er werd geklaagd over het onvoldoende van het werk; — door de concessionarissen werd geklaagd over het onvoldoende van het tarief; — door den zeehandel en door de stoomvaart over den te hoogen tol en vooral door de binnenschipperij over het bezwarende van het tarief voor hunne vaartuigen.

Ik zal nu niet spreken over den grond voor die onderscheidene klagten, maar slechts over de middelen, welke door het bestuur, in den stand van de zaak, konden worden aangewend om haar te bevredigen.

Met het oog op de reeds daargestelde werken langs het Zwolsche diep, op de noodzakelijkheid van het onderhoud en van eenige verbeteringen daaraan en op een onafzienbare reeks van moeijelijkheden, die uit gebrek van onderhoud

zouden kunnen voortvloeijen, moest in de geldelijke middelen daartoe worden voorzien. Die middelen moesten, althans aanvankelijk, uit een toltarief voortvloeijen. Drukte men daarbij uitsluitend op de schepen voor de groote vaart bestemd, dan zoude men eene ontwikkeling daarvan tegengaan, ter bevordering waarvan het werk grootendeels was ondernomen. Bij het leggen van lasten op de binnenschipperij gaf men voedsel aan de klagten, die dit werk steeds vergezelden.

In dit moeijelijk dilemma heeft het bestuur zoowel in dit gewest als het Hooge Gouvernement onder de verschillende Ministeriën, de zaak met de meeste naauwgezetheid onderzocht. Men heeft haar van alle zijden toegelicht, en daarbij is de mogelijkheid van een tarief naar den diepgang niet alléén ter sprake geweest, maar ontworpen, toegelicht en van alle zijden, ook wat de uitvoerlijkheid der invordering aanging, beoordeeld. Ik moet hier dan ook nog op eene onnaauwkeurigheid wijzen, voorkomende in het voorgestelde adres aan den Koning, als of namelijk de commissie van de heeren *Ferrand, van Gendt* en *Staring* den diepgang als maatstaf voor een tarief hadden aanbevolen. Die heeren hebben alléén een onderzoek aanbevolen naar de mogelijkheid om dat beginsel toe te passen.

En ziet hier, Mijne Heeren! wat daaromtrent in 't laatst van 1853 door den Minister van Binnenlandsche Zaken werd gezegd: „Alvorens het thans door Zijne Majesteit bekrachtigd besluit voor te leggen, is beproefd een tarief naar den maatstaf van den diepgang zamen te stellen, doch de vele bezwaren, blijkens de ingewonnen adviezen, aan de uitvoering verbonden, hebben dit tot mijn leedwezen moeten doen opgeven."

Ziet daar, mijne Heeren! wat de uitslag is geweest van een zeer naauwkeurig onderzoek omtrent den diepgang als maatstaf. Men mogt daarvan de billijkheid in beginsel beamen, in toepassing heeft men er de onaannemelijkheid van moeten erkennen. Het thans vigerend tarief is daarna ingevoerd, en op een adres van de Staten van Drenthe tegen de daarin vervatte bepalingen heeft Z. M. een afwijzend antwoord gegeven.

Ik zal nu nog wijzen op eene tweede bijzonderheid, welke, mijns inziens, door U behoort in aanmerking genomen te worden bij de beoordeeling der doelmatigheid van een adres.

De questie levert hier in Overijssel eenige punten van beschouwing op, waardoor zij zich van den aard, welke zij in Drenthe heeft, naar mijn inzien, onderscheidt. Ik zal niet beweren, dat hetgeen in Drenthe billijk zijn kan, zulks niet is in Overijssel of omgekeerd. Maar men regelt de belastingen ook naar de maat der belangen en middelen, en die verschillen in beide gewesten aanmerkelijk.

In Drenthe lossen zich, wat het vervoer te water betreft, bijna alle belangen op in die der binnenschipperij en bepaaldelijk van de turfvaart. Daarmede stemmen die der veeneigenaren overeen en daaraan sluiten zich alle belangen van hen, die in de zoo belangrijke veenexploitatie van dat gewest indirecte voordeelen vinden.

Maar dit is in Overijssel het geval niet. Nevens de turfvaart heeft in Overijssel een aanzienlijk goederen vervoer plaats, en bestaat er een groot belang om de grondstoffen over zee hier gereedelijk en direct te kunnen aanvoeren. Daarenboven bestaat hier, zoo als bijna nergens elders, eene zich met kracht ontwikkelende nijverheid.

Die belangen gebieden ons de zeevaart niet bovenmate te drukken, maar zij beloven ook en geven werkelijk aan onze binnenvaart middelen en hulpbronnen, die zij in Drenthe niet vindt.

Ik behoef het U niet te zeggen, hoe de binnenschipperij indirectelijk gebaat wordt door eene bloeijende zeevaart en zeehandel. Betaalt dus de binnenschipperij hier een tol, waarover zij klaagt, in 't algemeen vallen haar ook voordeelen ten deel en zijn haar vooruitzigten geopend, die zij in Drenthe niet vindt.

Na dit te hebben opgemerkt, geef ik U in bedenking, Mijne Heeren! hoe vreemd het zoude zijn om zich uit Overijssel over deze zaak tot den Koning te wenden, nadat Gedeputeerde Staten in Drenthe de zaak als eene afgedane zaak beschouwen; en of het niet zeer ondoelmatig zijn zoude daarop bij den Koning terug te komen, nadat de vraag, bepaaldelijk ook van den diepgang, is onderzocht en in de toepassing onaannemelijk is bevonden. Wat kan, bij redelijke veronderstelling, het antwoord daarop anders zijn, dan gelijkluidende met het antwoord aan de Staten van Drenthe gegeven? En als men dat moet verwachten, dan vraag ik: zoude zulk een adres als eene daad van openbare belangstelling van Uwentwege aan den Koning edelmoedig zijn? Zoude het niet zijn alsof men de Regering wilde nopen tot herhaalde weigeringen, welke men weet dat zij met leedwezen geeft en die niet nalaten bij de schipperij een onaangenamen indruk te verwekken?

En is het wel eene ware belangstelling in het lot der schipperij, als men vooraf weet dat zulk een antwoord komen moet en men ze door zulke adressen houdt in eenen toestand van verwachtingen en van onvermijdelijke teleurstellingen?

Ik geloof het niet.

Laat ons dus niet door het onderhouden van onvruchtbare verwachtingen, de ontevredenheid voeden der schipperij. Laat ons veeleer door nieuwe waterwegen te openen, door handel en nijverheid te bevorderen, hun aandeel vergrooten in te verdienen vrachtloonen. Nergens geschiedt dit meer dan in ons gewest.

Laat ons, zoodra het tarief eene vermindering gedoogt, in de eerste plaats de toepassing daarvan bevorderen op de schipperij. Dat zal eene zorg zijn, welke de zaak verdient en die ieder onzer ter harte zal nemen. Laat ons, Mijne Heeren! erkennen, dat, na alles wat wij weten en in redelijkheid kunnen verwachten als antwoord te kunnen uitlokken, zulk een adres niets anders is dan een schijn, eene bloote vertooning, en zoo wij waarlijk eene opregte belangstelling hebben voor de schipperij, laat ons hen daarmede niet voeden.

Ik heb gemeend, U dit te moeten zeggen. Mogt het voorstel niet worden aangenomen, dan zal ik voorstellen aan de schipperij te antwoorden,

„dat *vooralsnu* hun verzoek niet voor inwilliging vatbaar is, doch dat de Staten van Overijssel, zoodra het tarief blijken zal voor vermindering vatbaar te zijn, hunne belangen daartoe zullen bevorderen."

In dien geest hoop ik althans te handelen.

En hiermede laat ik de beslissing aan Uwe wijsheid over."

Gelijk men weet, is conform het voorstel van den heer Commissaris des Konings besloten.

— Heden morgen heeft alhier de opening der stembriefjes plaats gehad, ingebragt ter verkiezing van raadsleden voor hen die dit jaar aftreden. Er waren 78 briefjes ingekomen, alle van waarde. De aftredenden zijn allen herkozen; de heer Mr. *E. K. J. Bertling* met 65, Mr *H. Vos* met 61, Mr. *J. T. Homan* met 56 en de heer *H. C. W. Janson* met 51 stemmen. Bovendien hadden de heeren Mr. *J. W. T. Swaters* 12, *E. A. Smidt* 9, Mr. *W. L. Schiffer* 6, *A. ten Oever* 5, en Mr. *H. Pelinck* 4 stemmen, terwijl een aantal anderen een minder getal stemmen op zich had vereenigd.

— J.l. maandag is door *C. Broeksma*, timmerman alhier, expres daarvoor ontboden, de bal van den toren der groote kerk te Smilde afgenomen, die op nieuw verguld moest worden, en voor welk gevaarlijk werk aldaar niemand schijnt te hebben kunnen worden gevonden.

* **Appelscha, 16 Julij.** Vrijdag j.l. werden de alhier an de Hoofdvaart werkende arbeiders op het onverwachts onthaald op koffij en koek door de heeren *v. d. Sluis*, aannemers van deze werken. — Zaturdag werd dit herhaald door den heer *Lijklama a Nijeholt*, Burgemeester van Opsterland, welke aan iederen arbeider, ten getale van circa 150 man, een zware koek ten geschenke gaf; ZEd. heeft in persoon deze werken bezigtigd.

* **Veendam, 16 Julij.** Volgens de Oldambster en Groninger Couranten heerscht alhier in den omtrek van het benedenste Verlaat en in het werkhuis de typhus (zenuwkoortsen), en zouden aan die ziekte vooral in de laatste dagen vele menschen gestorven zijn. Wij kunnen dit berigt als overdreven tegenspreken; wel is waar, zijn enkele gevallen van die ziekte voorgekomen, doch zijn niet vele menschen daaraan gestorven. Wij hebben het register van den burgerlijken stand geraadpleegd, en bevonden, dat het getal geboorten van den 17 Mei j.l. tot den 14 Junij heeft bedragen 15, en dat der overledenen 17, terwijl in de laatste vier weken van den 14 Junij tot den 12 Julij j.l. de geborenen bedroegen 21 en de overledenen slechts 22, terwijl de ziekte thans als geweken mag beschouwd worden.

* Hij, die jl. Zaturdag langs de straat wandelde, dacht onwillekeurig aan de verkiezingen in Engeland en de bij die gelegenheid plaats hebbende volksvereenigingen, want wat daar op groote schaal plaats heeft, geschiedde hier op kleinere schaal. Daar vier leden van den Gemeenteraad aftreden moeten, had men hier en daar in de logementen vergaderingen aangelegd en werden op dien dag op straat honderden van briefjes gevonden, waarop met potlood geschreven stond: „om oproer voor te komen, niet te stemmen op *Barends*." Wat men juist tegen den heer *Barends*, wethouder dezer gemeente, heeft, weten wij niet, want ZEd. heeft gedurende de reeks van jaren, dat hij die betrekking heeft bekleed, getrouw de belangen dezer gemeente behartigd.

* **Oude Pekela, 16 Julij.** Gisteren nacht te 2 a 3 uur woedde hier een zwaar onweder, waardoor dan ook algemeen de inwoners onzer gemeente uit den slaap werden gewekt. De buijen, die nog meer tot ons dreigden over te komen, dreven echter voor een groot deel oostelijk af. Te Bellingewolde moet de bliksem in een boom geslagen zijn, die daardoor geheel is verpletterd, terwijl een lam, dat daaronder graasde, ongedeerd is gebleven. Nog is aldaar de bliksem in de glazen van het huis eens bakkers geslagen, waar wel de glazen totaal verbrijzeld werden, doch de woning overigens ongedeerd bleef. Te Bonde (Oostfriesland) moet het onweder niet minder gewoed hebben. Naar men zegt, zou aldaar de bliksem in eene boerenbehuizing zijn geslagen, waardoor binnen weinige oogenblikken twee behuizingen eene prooi der vlammen werden. — De veldgewassen zijn hier en in de omstreken in eenen veelbelovenden staat. De aardappelen, die hier dit jaar veel zijn uitgezet, staan heerlijk. Van de ziekte vindt men nog geenerlei spoor. De hoeveelheid hooi, die de landbouwer thans inzamelt, laat alleen te wenschen over. En door de schaarsheid zijn de prijzen daarvan tot eene ongekende hoogte gestegen. Zoo wordt algemeen voor het voer hooi, op wortel, niet minder dan *f* 20-„ beloofd. Indien de boter in den aanstaanden winter ook naar dezen prijs zal gelden, zorge ieder maar bij tijds 't recept voor kunstboter te krijgen.

* **Stads-Kanaal, 17 Julij.** In den nacht van Zaturdag op Zondag j.l. zijn door het onweder in de koeweiden in de Onstwedder-Mussel twee jonge koeijen doodgeslagen. — Het turfgraven is alhier en in de bijgelegene Monden meestendeels geëindigd; er zijn, volgens zeggen vierduizend dagwerken turf minder gegraven, dan voorleden jaar. Te Nieuw-Buinen is heden voor de eerste maal nieuwe turf afgescheept door *H. B. Drenth* alhier, voor aanzienlijk hooger prijs dan voorleden jaar.

Hardenberg, 15 Julij. Vrijdag jl. zag een vader zijn tweejarig kindje zich onledig houden met het aflikken van een houten lucifersdoosje, en nam hetzelve het doosje onmiddelijk af. Het kind moet echter reeds iets van de phosphorieke deelen der lucifers hebben ingekregen, want niet lang daarna gaf het verontrustende teekens en was aanmerkelijk opgezwollen. Aan de nog tijdig ingeroepen geneeskundige hulp, hebben de in onbeschrijfelijken angst verkeerd hebbende ouders waarschijnlijk het behoud van een hunner dierbare panden te danken.

* **Smilde, 14 Julij.** Gisteren is hier in eene openbare raadsvergadering met eenparige stemmen besloten, een rekwest aan de Provinciale Staten in te zenden, inhoudende het verzoek, om de instructie voor den ontvanger van het afvaartsgeld niet te wijzigen, invoegen door Ged. Staten voorgesteld. Men verneemt, dat er ook van partikulieren een dergelijk rekwest ter onderteekening rondgaat en aan de Staten gezonden zal worden.

* **Staphorst, 17 Julij.** Ook alhier zijn de hooilanden tot een buitengewoon hoogen prijs verhuurd: een stuk, verleden jaar verhuurd voor *f* 90-„, bragt nu ruim *f* 170-„ op; een ander stuk, gepasseerde jaar voor *f* 70-„, liep nu op *f* 175-„, te Wapserveen een stuk, gewoonlijk om de *f* 40-„ verhuurd, nu voor *f* 136-„. Voor den keuterboer is er zoo haast geen bijkomen aan. Dagelijks hoort men dan ook van de ongewone duurte uit aller mond gewagen, en verhaalt men elkander, dat te Genemuiden, dat rijk in hooilanden is, het hooi voor *f* 20-„ de 500 Ned. ponden zoo maar uit het land weggeladen wordt. Het hooi der uiterwaarden van Genemuiden, Hasselt en Zwartsluis evenaart ook in deugd dat uit Holland.

Meppel 15 Julij. De vrouw van zekeren *v. d. W.* alhier viel zaturdag in het Kanaal; niemand der omstanders had den moed om zich te water te begeven, en de drenkelinge was reeds bijna in krachten uitgeput, zoodat de stokken die men haar toereikte, telkens aan hare magtelooze handen ontgleden; eindelijk verdwijnt zij in de diepte en men waant haar verloren; nu echter komt *Willem van Heerde* bij het tooneel, begeeft zich dadelijk en geheel gekleed te water, en terwijl de drenkelinge nog eenmaal de hand weer boven water steekt, gelukt het den braven *van Heerde*, die meer dan 60 jaren oud is, haar te grijpen en van een wissen dood te redden. Deze edele daad verdient waarlijk belooning. *Prov. Ov. Ct.*

— Het reeds lang besprokene plan tot oprigting eener Zondagsschool hier ter plaatse, zal hoogstwaarschijnlijk in de volgende maand ten uitvoer worden gebragt. Wij vernemen althans in betrekking tot deze nuttige inrigting, dat er reeds twee ijverige onderwijzers, werkzaam op eene der stadsscholen, tegen het genot van eene jaarlijksche toelage zijn geëngageerd, om in tegenwoordigheid van één of meer leden der commissie voor die zaak, op bedoelde rustdagen, na den middag van 2 tot 3½ à 4 ure, aan jongelieden tusschen de 12 en 20 jaren gelegenheid te verschaffen, zich te kunnen bekwamen in datgene, waarin zij achterlijk zijn; om zoodoende op eene kostelooze wijze zich de vruchten van een degelijk onderwijs te kunnen toeëigenen. *Steenw Ct.*

* **17 Julij.** Zaturdag avond is hier eene kiezersvereeniging tot stand gekomen. Na eene oproeping aan de kiezers, om tot de vereeniging toe te treden, is in de eerste vergadering, gister avond gehouden, het getal leden tot ongeveer 50 geklommen. Haar doel is: voorbereiding van de verkiezingen voor leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal, van de Provinciale Staten van Drenthe en van den Gemeenteraad van Meppel. Haar hoofdbeginsel zal zijn: bevordering der constitutionele monarchie onder de regering van het Huis van Oranje, belangstelling te toonen in- en bevordering van de belangen van het Rijk, de Provincie en de Gemeente; ontwikkeling van 's Volks welvaart, bevordering van persoonlijke en maatschappelijke vrijheid der ingezetenen en medewerking tot het verkrijgen van gepaste bezuinigingen, zonder opoffering van 's Volks dierbaarste belangen.

BOEKAANKONDIGING.

VOOR ZESTIG JAREN. *Een Drentsch Verhaal door J. van der Veen Az. Te Sneek, bij van Druten en Bleeker.* 1855.

Onder dezen titel heeft de ijverige *van der Veen* een romantisch Drentsch verhaal in het licht gegeven en deze roman, die met vroegere dergelijke proeven van den schrijver kan wedijveren, verdient door iederen Drenth te worden gelezen; hij brengt door zijne geschriften er het zijne toe bij, om Drenthe meer bekend te maken, en de belangstelling van het overige Nederland op onze belangrijke, maar steeds te weinig gekende provincie te vestigen. De heer *van der Veen* heeft zich in dezen roman drie doeleinden voor oogen gesteld; hij wilde Drenthe meer bekend maken; hij wilde eene proeve geven van den wederkeerigen invloed van de regtspleging, die in Drenthe zeer bijzonder en zuiver Germaansch was, op de zeden, en van de zeden, die zeer eenvoudig waren op de regtspleging; hij wilde bovendien een blik doen werpen op den staatkundigen toestand van ons Vaderland en ook van Drenthe in het laatst der vorige eeuw. Het is voorzeker eene moeijelijke taak, wanneer een roman aan al die vereischten moet voldoen, wanneer ze zich daarin als in een keurslijf moet bewegen: en ieder, die het boek leest, zal moeten getuigen, dat de schrijver op eene talentvolle wijze zich van die moeijelijke taak heeft gekweten. Het verhaal is geheel vrij en ongedwongen; onder de lezing merkt men niet, dat het plan van den schrijver hem bepaalde grenzen voorschreef. Ouderen van dagen, die zich nog iets van die tijden herinneren, zullen het zeker met bijzonder genoegen lezen. Zij, die de Drentsche eenvoudigheid en de aloude Drentsche zeden willen kennen, vinden hier eene handleiding; de regtsgeleerde, die in de studie der oude regten zich wil bekwamen, kan hier zien, hoe de proces-orde was en welken invloed die had op de zeden, en eindelijk, die een aangenamen roman wil lezen, zal daarin eene genoegelijke verpozing vinden van ernstiger studie.

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer de Redacteur!

Overtuigd van uwe onpartijdigheid, verzoeken wij opneming van het volgende:

Op vrijdag ll. zijn er ten slotte van 't openbaar examen der leerlingen van 't gijmnasium te Assen, in de kerk der Herv. Gem. aldaar van den predikstoel oratien gehouden door sommigen van die leerlingen, terwijl in dat zelfde gebouw daarna door den Rector prijzen zijn uitgedeeld, en eindelijk van den preekstoel door hem eene korte rede is uitgesproken.

Wij vragen met bescheidenheid, of een kerkgebouw tot soortgelijke zaken bestemd is, en of 't aan anderen dan aan predikanten geoorloofd is van den kansel te spreken? — Men onthoude zich van de beschuldiging van kleingeestigheid in dezen. Wij zijn van oordeel dat een kerkgebouw uitsluitend, *en tot niets anders*, BEHOORT te worden gebezigd dan tot Godsvereering; en dat in geen geval de preekstoel, van welke alleen Gods woord moet worden verkondigd, tot einden als op vrijdag ll. in het openbaar plaats had, mag worden gebezigd.

Amice!

Met een onaangenaam gevoel herinner ik mij den tijd, toen wij over de *f* 1000. spraken, die beschikbaar werd gesteld tot bevordering van de belangen van 't onderwijs in deze provincie. Is mijne voorspelling niet bewaarheid geworden? Heb ik u niet altijd gezegd, dat ge weinig op verbetering moest rekenen, wanneer het door medewerking van uw Bestuur moest geschieden? Och, wanneer het Bestuur uwe karige bezoldiging, die verre beneden het loon eens kleermakers staat, wilde verhoogen, dan behoefde het op niets te wachten en nog minder hulp van eenige andere authoriteit in te roepen, want, wat maakte het uit, om u 's jaars b. v. *f* 50. uit de gemeentekas te geven. En bovendien; men verkwistte het ook niet, men gaf het aan een onderwijzer, die ertjes leven moet en van wien men vraagt, dat hij de kinderen van de leden der gemeente zal opvoeden.

Doch, met alle gevoel van achting, 't welk ik voor u heb, moet ik u zeggen, dat de onderwijzer in 't oog van den boer, enkelen uitgezonderd, volkomen gelijk staat met den scheper. Den scheper hebben de boeren noodig, den onderwijzer ook. Even als de scheper de schapen hoedt, zoo ook moet de onderwijzer op de kinderen passen, goed leeren en, als hij zich knap gedraagt, ook wat verdienen, doch hoe minder hoe liever. Hoe men aan een onderwijzer komt en hoe men hem behandelt, wat hij tot loon moet genieten voor zijn gewigtig werk, voor het opvoeden van *alle* jeugdige menschen; wat hij tot loon moet genieten, voor dat hij het eenmaal zooverre heeft gebragt, dat hij als knap onderwijzer bekend staat; wat hij tot loon zal ontvangen voor zijne veeljarige studie, waaraan hij zijne beste krachten heeft gewijd en zijne gezondheid in de waagschaal gesteld, door het nachtbraken, dat een flinke ondermeester doen moet, om zijne examina te kunnen doorstaan, wat zal hij daarvoor genieten? Wanneer het in de magt van Z. E. den Minister van Binnenlandsche Zaken of H. H. Gedeputeerde Staten stond, dan gelooven wij, dat de onderwijzers een fatsoenlijk bestaan kregen, overeenkomstig hunne behoeften, hunnen stand en hunne betrekking; maar zoolang het lot van den onderwijzer bij de verschillende Besturen voor 't grootste deel blijft berusten, zoolang...., doch ik zal den eerbied niet uit het oog verliezen, dien men der overheid verschuldigd is. Lees dit, voorkomende in 't laatste verslag van H. H. Gedeputeerde Staten dezer Provincie en oordeel zelf:

„Door Gedeputeerde Staten wordt medegedeeld eene gunstige beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken, om van wege het rijk toelagen te verleenen ten einde het rondeten bij de ingezetenen van eenige onderwijzers in de gehuchtscholen te doen ophouden."

En vervolgens:

„Intusschen is het ons leed te moeten vermelden, dat niet alle Besturen zich tot het verleenen van de voormelde Bijdragen genegen hebben betoond; er zijn slechts zeer weinige tot den maatregel toegetreden." (1)

Men weet zeker niet, dat een onderwijzer in Drenthe minder inkomsten heeft dan een ambtenaar van de 3e ja waarschijnlijk van de 4de klasse. Door elkander hebben de Drentsche onderwijzers geen *f* 300— 's jaars. Hoe treurig onderscheidt zich dit van andere betrekkingen! Op eene enkele fabriek worden somtijds twee ambtenaren nagehouden, om de zaken na te gaan, en ieder heeft een inkomen van *veelmeer* dan een onderwijzer, die h o n d e r d leerlingen moet onderwijzen: — een soldaat kost den lande *meer* dan een onderwijzer, want een soldaat kost gemiddeld daags een

(1) Die maatregel is, dat H.H. Staten *f* 1000-„ willen verdeelen en elk gemeentebestuur daarvan een deel voor zijne onderwijzers kan krijgen, mits dat het uit de gemeente-kas er evenveel bijvoegt als het uit de Prov. fondsen ontvangt

gulden, en een onderwijzer in Drenthe heeft daags ongeveer 60 cts.

Een sergeant, die 's daags tien à twintig rekruten instrueert, geniet meer dan een onderwijzer, die 60, 70 à 80 leerlingen moet onderrigten en opvoeden.

Denk niet vriend! dat ik op die personen, hierboven genoemd, wat hunne bezoldiging betreft, eenige aanmerkingen wil maken, ó neen! 't is maar, om ze u, bij wijze van vergelijking, voor te stellen, en, omdat ik dezen brief in de courant wensch opgenomen te zien, de ouders met één te waarschuwen voor eene al te ligtvaardige toestemming, om hunne kinders tot onderwijzers te laten opleiden. Het lot hunner kinderen kunnen ze voorspellen, wanneer de zaken blijven zooals ze zijn. Veel moet er geleerd worden. De examens zijn moeijelijk, doch niet te moeijelijk. Door kennis en beschaving moeten de onderwijzers zijn, die ze zijn; niet door hunne betrekking kunnen zij zich op een behoorlijk standpunt houden; die is te afhankelijk. Van den rijksten tot den armsten meent ieder geregtigd te zijn, den onderwijzer en het onderwijs te mogen corrigeren. De onderwijzer vooral is in het oog der notabelen een zeer ondergeschikt persoon.

Uit dit een en ander, dat ik u hier in korte trekken mededeel, kunt ge besluiten, dat er zich ziekten, om mij maar zoo eens uit te drukken, in 't onderwijs openbaren. Deze ziekten komen in 't algemeen voort uit *gebrek aan ondermeesters.*

Een fatsoenlijk burger wil zijn zoon niet tot onderwijzer laten opleiden, omdat hem *f* 300., waarop hij moet rekenen, niet genoeg is als inkomen voor zijnen zoon. Daarbij denkt hij aan de moeiten, daaraan verbonden, om het zoover te krijgen. Van daar dat de onderwijzers meest allen uit den geringen stand voortkomen, ofschoon er hier en daar nog gezeten burgers zijn, die zich aan den glans vergapen en meenen, dat voor hunne kinderen de beste plaatsen weggelegd zijn. De verstandige echter telt de moeite, den goeden aanleg zijns zoons en de *f* 300. 's jaars. Daarom komt hij niet zelden tot het besluit, ook al spoort de onderwijzer (hoe onverstandig!) hem daartoe aan, om zijn zoon niet tot onderwijzer te laten opleiden. Van daar een der hoofdredenen van 't gebrek aan onderwijzers, dat bestaat.

Dit gebrek openbaart zich vooral ten opzigte van de winterscholen, waar men niet dan met moeite een onderwijzer kan krijgen, zoodat men maar toegrijpt als men in de gelegenheid is. Een ferme ondermeester wil niet meer naar zulke scholen toe, omdat hij weet, dat, wil hij verder, hij daar op de verkeerde plaats is, en hij bij een goed patroon met even veel salaris kan blijven studeren. Zoo deze omstandigheden blijven bestaan, heeft het den langsten tijd geduurd, dat men voor de vaste bijscholen ondermeesters meer kan bekomen. Verder is 't eene moeijelijke taak, om, bij vertrek, een nieuwen ondermeester weer te krijgen. Niet zelden ziet men dan ook, dat de scholen, waar zoodanige verwisseling geschiedt, er 2 à 3 maanden onder lijden, eer de zaak weder in orde is, en dan komen ze den onderwijzer zoodanig op de beurs, dat hij zijn salaris, 't welk hij van de gemeente ontvangt, met den ondermeester moet deelen, als hij kost, inwoning en bewassching, bijelkander telt.

Tot dus verre, geachte vriend, geef ik u mijn oordeel over het onderwijs en den onderwijzer. Hoogstgewigtig is onze betrekking, maar, om er zoo met te dweepen als zij, die er altijd zoo fijn over spreken, er altijd met in de wolken te zweven en er eene hemelsche, teedere, liefde-theorie over te houden: van beide houden we niet. Wij werken voor ons dagelijksch brood en om als fatsoenlijk man in de zamenleving te verschijnen, en, zoolang men ons dat niet geeft, is het te vergeefs, dat men spreekt over verbetering van het onderwijs en den onderwijzersstand. T. T.

Veritas.

Correspondentie.

Voor het stuk uit Ronnerveen zouden wij wel eenige toelichting wenschen.

ADVERTENTIEN.

Getrouwd:

B. BIJL,

Deurwaarder bij de directe belastingen te Ruinerwold,

MET

A. VISSER.

Leeuwarden, 15 Julij 1855.

Hoogeveen, 13 Julij 1855. Heden overleed, na een langdurend sukkelen, mijn dierbare Echtgenoot, de Hoog WelGeb. Heer Jonkhr. GIJSBERT DE SIGERS THER BORCH, *Ontvanger der Directe Belastingen en Accijnsen alhier.*

Zijn 52ste verjaardag was ook zijn sterfdag. Met acht Kinderen betreur ik zijn gemis.

God sterke mij in deze zware beproeving.

L. DE SIGERS THER BORCH,
geb. VAN TAREL.

Eenige kennisgeving.

VERGADERING

der PROVINCIALE COMMISSIE van GENEESKUNDIG ONDERZOEK en TOEVOORZIGT in Drenthe, op WOENSDAG den 8sten Augustus e.k. Zij, die dan in eenigen tak der Geneeskunst wenschen geëxamineerd te worden, vervoegen zich acht dagen te voren bij den President der Commissie den heer Dr. P. HOFSTEDE CRULL te Meppel.

Namens de Commissie voornd.,
De Secretaris:
D. COHEN.

Men verlangt tegen 1° Augustus of 1° September in

HET ARMHUIS TE SLEEN

EEN VADER EN EENE MOEDER

zonder kinderen.

Informatien te bekomen bij den ouderling E. G. KUIPERS te Sleen. Brieven franco.

De ondergeteekende, MEESTER in de FLURET-SCHERMKUNST, BATON en ESPADON, beveelt zich bij het geëerde Publiek aan tot het geven van **ONDERWIJS in genoemde WAPENS;** belovende eene prompte behandeling en zachtzinnige leiding; verzoekende om de gunst en recommandatie. De Liefhebbers gelieven zich bij den ondergeteekende aan te melden.

Assen den 16 Julij 1855.

A. ELSCHOT.

227ste

STAATS-LOTERIJ.

De EERSTE KLASSE begint den 6 AUGUSTUS; **HEELE en GEDEELTEN van LOTEN** in HUUR en KOOP te bekomen bij den GEKW. KOLLECTEUR te Assen en de DEBITANTEN. PERSONEN, solide borg kunnende stellen, die verlangen tot **DEBITANT** geadmitteerd te worden, vervoegen zich daartoe met franco Brieven bij den gekw. Kollecteur W. SOMER.

WEGGELOOPEN,

VRIJDAG den zesden JULIJ:

Een **zwarte JAGTHOND,** zijnde eene TEEF. Die dezelve terugbezorgt bij HARM BRUINTJES te Meppel, zal goed worden beloond.

DE HOLLANDSCHE SOCIETEIT

VAN

LEVENSVERZEKERING,

opgerigt in den jare 1807 te Amsterdam,

gaat, blijkens de Tarieven, verkrijgbaar ten KANTORE der DIRECTIE en bij H.H. CORRESPONDENTEN, **CONTRACTEN VAN LEVENSVERZEKERING** van onderscheiden aard aan; — verzekert **WEDUWEN en WEEZEN-PENSIOENEN;** — en geeft **Lijfrente-brieven** uit, zoowel dadelijk ingaande als uitgestelde.

De Directeur,
P. LANGERHUIZEN.

Heerengracht, tusschen het Koningsplein en de Vijzelstraat, No. 83.

CORRESPONDENT te *ASSEN*, de heer **E. A. SMIDT.**

AANBESTEDING

BIJ GESLOTEN BRIEFJES:

van het BOUWEN eener nieuwe **HUIZING** en **SCHUUR** te Nijholtpa, op de ZATHE en LANDEN, in gebruik bij FEIJE JANS PUNTER, met alle daartoe benoodigde MATERIALEN, waarvan het BESTEK, de TEEKENING en de VOORWAARDEN, van af den 19 Julij 1855, ter inzage liggen ten huize van M. J. SCHREUR aldaar, zullende de aanwijzing in loco plaats hebben **op den 24 dier maand;** terwijl de BRIEFJES franco moeten worden ingezonden vóór of op den 28 van de genoemde maand, ten bovenvermelden huize.

BURGERLIJKE STAND.

Hoogeveen, 8—15 Julij. *Geh.* J. van Dalen met H. Mager. *Bev.* L. R. Koekkoek geb. Spijkerman, van z.; H. van der Haar, geb. Thalen, van d.; F. Kroezen geb. Benjamins, van d.; A. Strijker geb. Lenten, van z. — *Overl.* R. Booij, ml. ongeh., ruim 27 j.; A. Strijker, ml., ruim 4 m.

Coevorden, 3—15 Julij. *Bev.* V. Jansen geb. Oost, van d.; C. van Coeverden geb. Grunberg, van z.; J. A. van Slooten geb. Rikkers, van d.

Meppel, 6—13 Julij. *Geh.* J. H. ter Steeg met H. Loos; J. Hogenhorst met A. de Vendt. — *Bev.* J. L. van Ommen Hagevoort geb. Jonker, van z.; M. A. Dingste geb. Rodermond, van z. — *Overl.* J. ter Heide, 39 j., echtgenoote van A. Bakker; W. van Heerde, 5 m. ml.; J. van Rechteren, 6 j. en 9 m., vl.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 17 *Julij.*

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	*f* —.—		Boekweit, zand	64	N.pd.	*f*	7.20
„ N. Oml.	70	„	„ 13.50		„ „	66	„	„	7.60
dito.	72	„	„ 14.25		„ veen	64	„	„	7.10
„ „ Old.	70	„	„ 13.30		„ „	66	„	„	7.50
„ „ „	72	„	„ 14.00		Paardeboonen..	*f*	8.25	à	8.50
Rogge, N. Inl.	64	„	„ 9.00		Groene Erwten.	„	—.—	à	—.—
„ „ „	66	„	„ 9.50		Graauwe „	„	0.00	à	00.00
„ „ „	68	„	„ 10.00		Koolzaad ...	*f*	00.00	à	00.00
Haver. N. dikke	40	„	„ 4.45		Gort, grove .	„	10.25	à	10.50
„ „	42	„	„ 4.65		Gort, parel ,	„	14.00	à	14.60
„ Voer	36	„	„ 4.00		Olie, raap per vat		55.00	à	—.—
„ „	40	„	„ 4.40		Raapkoeken.....			à	—.—
„ Zwarte	36	„	„ 3.80		Lijnkoeken		—.—	à	—.—
„ „	40	„	„ 4.20		Boter 1/4 ton....		—.—	à	—.—
Garst, N. wint.	54	„	„ 5.60		Boter 1/8 „			à	—.—
„ „ „	56	„	„ 6.00						
„ „ zomer	56	„	„ 0.—						
„ „ knob.	60	„	„ 6.20						

Tarwe goed prijshoudend. — Zware Rogge in een doen; ligtere soorten iets lager moeijelijk te plaatsen. — Boekweit 10 cent lager verkocht. — Gerst in een doen. — Dikke en Voer-Haver als voren; Zwarte iets lager. — Boonen stil. — Raapolie weder aangenamer.

STEENWIJK, 16 Julij. Rogge *f* 9,90 a *f* 10,50. — Boekweit *f* 0,00 a *f* „,—. — Boter per 1/8 ton *f* 19.50 a *f* —,—.

ZWOLLE, 13 Julij. Tarwe *f* 16,12^5 a *f* 15,00. — Rogge *f* 10,62^5 a *f* 9,00. — Boekweit *f* 8,90 a *f* 8,60. — Aardappelen *f* 3,60 a *f* 0,00. — Boter per 1/8 ton *f* 19,50 a *f* 19,00; per ℔ *f* 1,10 a *f* 0,90.

OLDEMARKT, 14 Julij. Boter 1/4 v. *f* 40.50 a 00.00.

HEERENVEEN, 14 Julij. Rogge *f* 10.00. Boter p. 1/4 v. *f* 40.50.

NOORDWOLDE, 5 Julij. Rogge *f* 10,00 a *f* 10,25. — Boter per N. ℔ *f* 0.80 a *f* 0.88.

AMSTERDAM, 16 Julij. TARWE en ROGGE flaauw, ondanks de vele noteringen, met weinig handel; alleen bij gerijf verkocht van Tarwe; 128 ℔ witb. Poolsche *f* 508; 127 ℔ bonte dito *f* 483, 485, 490; 129 ℔ Mecklenb. *f* 455; 129 ℔ dito *f* 453; en van Rogge: 118, 121 ℔ Pruissische *f* 310, 326; 123 ℔ Pommer *f* 310. Laat beurs bij partij verkocht: 127 ℔ roodb. Poolsche Tarwe *f* 467. — GARST als voren: 109 ℔ Zweedsche *f* 200. HAVER zonder handel. — BOEKWEIT als genoteerd; 118, 120 ℔ Holsteinsche *f* 253, 260. — Witte ERWTEN vonden heden bij partij tot ruim vorige prijzen genegen koopers. — KOOLZAAD £ 1/2 hooger; nieuw Betuwsch Aveelzaad *f* 18 p. mud; op 9 v. Olie in Sept. en Oct. £ 92. — LIJNZAAD *f* 5 a 10 hooger; 107/8 ℔ Egyptisch *f* 450; 107 ℔ Catania *f* 455; 111 ℔ Calcutta *f* 475. — RAAPOLIE ruim prijshoudend; op 6w. *f* 56 1/4, Vlieg. *f* 55; 1o. Sept. *f* 53 1/4, 1/2, 1/4; Oct. *f* 53, 1/4, 53; Nov. en Dec. *f* 53. — LIJNOLIE op nieuw hooger; op 6w. *f* 45 1/4; Vlieg. *f* 44; 1o. Sept. *f* 44 1/4, 44; Oct. *f* 44 3/4, 1/2; Nov. *f* 45, 44 3/4; Dec. *f* 45. — HENNEPOLIE op 6w. *f* 47 1/4; Vliegend *f* 46. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 92 a 96. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 14 a 16. — MOUTWIJN *f* 17 1/4 per vat cont. met vrij wat handel. — JENEVER 100 % Amst. proef *f* 21 1/4 a 21 3/4 per vat cont.

VEEMARKTEN.

GRONINGEN, 17 Julij. Rundvee was tamelijk veel aangevoerd. Vroegmelkten meest gezocht door Oostfriesche en Friesche kooplieden en hooger dan den vorigen Dingsdag. Melkkoeijen mede hooger, vaalmelkten van 12—15 cent de 5 ons. In het begin was er nog al veel vraag, maar met tragen handel. Schapen nog al ter markt, zij gingen echter niet willig van de hand. Varkens tamelijk aangevoerd, maar met tragen handel. Er werden enkele biggen verkocht, o. a. twee voor *f* 39. Over het geheel was de markt zeer lusteloos.

LONDEN, 13 Julij. De handel in runderen was heden slap tot de prijzen van l.l. Maandag. Schapen en lammeren daarentegen goed verkocht, de laatste tot eenige verhooging. Kalveren mede goed gevraagd tot eenige verhooging.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 16 *Julij.* 1855.

			GEBLEVEN.				GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2 1/2	pct.	63 1/16	*Polen.* Oblig.	4	pct.	
„ „	3	„	75	*Spanje.* Oblig.	1 1/4	„	18 5/16
„ „	4	„	93 7/16	Obligatiën	3	„	37 1/4
Amort. Synd.	3 1/2	„		Binnenl.	3	„	30 7/16
Handelm.	4 1/2	„	124	Amortisable			
O. I. Leening	4	„	93	Bewijz. Coup.			
Aand. Holl. Spoorw.			93 3/4	*Oostenrijk,*			
Aand. Rijn Sp.	4 1/2	„		Oblig. Goll	5	„	
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	103 1/2	„ Metal.	5	„	61 3/16
Dito 1828/29	5	„	102	„ „ N.	5	„	72 13/16
Cert. 1831/33	5	„	84 1/4	„ „	2 1/2	„	31 7/16
Dito 1840	4	„	78 1/4	*Belgie,* Cert.	2 1/2	„	
Dito Stieglitz	4	„	77 1/8	Rothschild	2 1/2	„	
Ins. in Assign.	6	„	60 1/4	*Portug.,* Oblig.	3	„	39 15/16
Cert. van dito	6	„	60 3/4	„	4		
				Amerika Bank-Act.			

DE VERTELLER ENZ.

ALLERLEI.

Te Berlijn is dezer dagen eene misdaad gepleegd, waarvan de bijzonderheden het algemeen onderwerp der gesprekken aldaar uitmaken.

Een zekere *Bierman*, oud 36 jaren, was na eene rustelooze jeugd gehuwd, en vader van 4 kinderen geworden, waarvan het oudste 5 jaar en 3 maanden, het jongste 1 jaar en 3 maanden was. Hij was zijne moeder behulpzaam in eene waschzaak, waarvan, zoo lang zijne zuster leefde, deze het finantieel beheer had gevoerd. Na haren dood eigende *Bierman* zich dat toe, en begon hij hoe langer hoe meer den tiran over zijne moeder te spelen. Zijn vader, die buiten 's huis werkte, gaf de moeder wekelijks nog eene kleine som, hetgeen natuurlijk des te minder toereikend was, wijl zij hare schoondochter en hare kleinkinderen ook middageten zond. Toen zij nu van haren zoon geld verlangde weigerde hij dit, zonder zich door hare bidden en smeeken te laten bewegen, om het haar te geven, ofschoon hij op het behoud van hetzelve geen het minste regt had. De behandeling, die zij van haar zoon onderving, ging eindelijk tot mishandeling over, hetgeen haar zoo zeer trof, dat zij hare woning ontliep om zich van het leven te berooven. Gelukkig werd zij in de uitvoering hiervan verhinderd, daar zij gevonden werd, juist toen zij zich een alder wilde openen.

De vader van *Bierman* besloot na dit alles, om zijn zoon buiten de zaak te sluiten en hem den toegang tot het huis te verbieden, hetgeen echter zonder medewerking der politie niet kon geschieden. Sedert dat dit plaats greep deed hij niets meer en leefde van 140 thaler, die hij van de inkomsten zijner moeder had teruggehouden. Van af dat het ouderlijke huis hem verboden was, voedde hij den bittersten wrok tegen zijne ouders, en zijn afscheidswoord was een vloek, waarin hij zijn vader alle mogelijke onheilen toewenschte. Op den 17 Nov. bevond hij zich met zijne schoonzuster en de kinderen alleen te huis. Tegen den avond verwijderde de schoonzuster zich en vond, toen zij eenigen tijd later t'rug keerde, de kamerdeur gesloten. Deze liet zij opensteken. Het huis was ledig en *Bierman* met de kinderen was verdwenen; als ook eene waschmand, waar men de wasch eerst had uitgepakt. Zijne ouders als ook zijne vrouw van dit alles onderrigt hebbende, ging zij naar het bureau der politie, waar zij insgelijks van het gebeurde verslag deed. Terwijl dit alles plaats had kwam *Bierman* bij zijne ouders en vroeg, om zijne moeder alleen te spreken, hetgeen hem geweigerd werd. Op de vraag: „waar hebt gij de kinderen gelaten" antwoordde hij zeer bedaard: „die heb ik vermoord." In zijne woning teruggekomen, vond hij daar een politie-agent, dien hij op de vraag naar zijne kinderen, ten antwoord gaf, hen te zullen halen. In gezelschap van den agent ging hij op weg en bij het politiebureau gekomen, ging hij binnen en gaf zich aan als de moordenaar zijner kinderen, waarop hij in hechtenis genomen werd.

Onder het verhoor verklaarde de beschuldigde dat hij met de kinderen voor de poort op eene bank is gaan zitten, hen daarna in de mand heeft gezet en vastgebonden, opdat zij er niet uit zouden vallen; dat hij toen naar de sluis is gegaan en de mand aldaar in het water had gelaten.

De geneeskundigen verklaarden, dat zijn hersengestel zonder twijfel in den besten toestand verkeerde, en dat hij ten volle verantwoordelijk voor zijne daden kon gerekend worden.

De gezworenen hebben dan ook den beschuldigde schuldig verklaard aan den moord, en namen ook aan, dat hij ten tijde van het plegen der daad in een toestand verkeerde, dat hem die aangerekend kon worden. Dientengevolge werd hij ter dood veroordeeld. Het hooren van zijn vonnis, maakte geen indruk op hem, zoodat hij met een onverschillig gezigt eene buiging voor het hof en de gezworenen maakte.

Eene boerin van Boitsfort, genaamd Johanna Weys, was onlangs tot 10 dagen gevangenisstraf veroordeeld; van deze straf verschrikt zijnde, was zij met eene genaamde Anna de Vleeshouwer overeengekomen, dat deze haar tot remplaçante zou dienen. Heel deze zaak werd gekonkeld door tusschenkomst van eene derde boerin, genaamd Anna de Godder. Alles liep goed af; doch de justitie, daarna van de zaak kennis krijgende, spande vervolgingen in tegen de drie beschuldigden, welke thans door de correctionele regtbank van Brussel tot 7 maanden opsluiting en 100 fr. boeten veroordeeld zijn.

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.